

Αρ. εισ. 4628

ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο "ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ",

Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΥΠΟ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΖΑΖΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΤΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΤΟΜΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΣΤΥΛ. ΓΑΛΗΝΑΚΗ
1928

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δὲν γράφω ἐκ πάθους, ἐκ συμφέροντος, ἐξ ὑπολογισμοῦ, ἐκ προκαταλήψεως. Ἡ ἀληθεία καὶ μόνη, ἡ ἀναζήτησις αὐτῆς, ἡ δι' αὐτῆς ἡμικὴ καὶ πνευματικὴ ἐξυγίανσις καὶ σωτηρία τοῦ ἔλληνικοῦ γένους, τοῦτο καὶ μόνον ὑπῆρξε τὸ ἔλατήριον πάσης σκέψεώς μου καὶ ἐργασίας. Μόνον διὰ τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἀληθείας θέλει ἐξασφαλισθῆ ὁ ἀνθρωπος ἀπὸ τῶν περικυλούντων αὐτὸν παθῶν καὶ κινδύνων.

Ἐφιστῶ ἐπὶ τῶν ἔπομένων σελίδων τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐγρήγορσιν τοῦ ἔλληνικοῦ λαοῦ, πρωτίστως τῶν Διανοουμένων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲ ἔλληνικὸς λαὸς ὑφίσταται τὴν ἐπιρροὴν ἀλόγων καὶ ἀλιτηρίων παθῶν. Διατελεῖ ἀνερμάτιστος, παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς κακίας μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς.³ Άδρανεῖ ἡ σκέψις αὐτοῦ, περιῆλθεν εἰς πλήρη ἀτονίαν. Εἶνε ἀνίκανος ν^ο ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ὑπονομευόντων τὸ παρὸν αὐτοῦ καὶ τὸ μέλλον ἔχθρῶν. Ἡ ἐθνικότης αὐτοῦ, ἡ ἴστορία—ἔνδοξοι αὐτῆς σελίδες—χλευάζονται καὶ καταφρονοῦνται. Διδάσκεται καθ' ἐκάστην τὸ μῆσος καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὰ εὐγενέστοτα τῶν παλαιῶν Ἰδανικῶν του.

Θρησκεία, Γλῶσσα, Οἰκογένεια, Ἡμική, Ἱδιοκτησία, ἐθνικὴ Συνείδησις καὶ Πατρὸς ἀποκηρύσσονται ἐπανειλημμένως ώς σάπια *Ιδανικά*, καθυστερημένα, οὐδένα ἔχοντα λόγον ὑπάρξεως. Καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλλὰς περιφρονητικώτατα ὀνομάζεται *Ρωμηοσύνη*. Ἡ εἰκοστὴ ἐνάτη Μαΐου τοῦ 1453 δὲν εἶνε ἡμέρα ἀποφράσεως διὰ τὸ ἔλληνικὸν γένος, ἀλλ' εὐεργετικὴ καὶ σωτηρία· ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου τοῦ 1821 δὲν εἶνε ἡμέρα ἱορτῆς, ἀλλὰ θλίψεως καὶ ἐθνικῆς συμφορᾶς. Ὁ τουρκικὸς ζυγὸς εὐεργετικώτερος τοῦ ζυγοῦ τῶν *ἀστικῶν τάξεων*, τῆς κεφαλαιοκρατίας, τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Διανοούμενων καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς ἔλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ ἡμισέληνος τῆς Μέκκας ἀνθρωπινώτερα τοῦ Σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ...

Ταῦτα διδάσκει καὶ διακηρύσσει τὸν τελευταῖον τοῦτον καιρὸν δὲ ἔλληνικὸς Κομμουνισμὸς διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων αὐτοῦ ὁργάνων, διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ σχολείου, μέχρι καὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Εὑρίσκει ἀπήχησιν, φαντίζει, παρασύρει τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας εἰς τὰ ἀποτροπαίστατα τῶν ἐγκλημάτων. Θρησκεία τοῦ μίσους, τοῦ φόνου, τῆς ἀνατροπῆς. Ἐντὸς ὅλιγου, δὲν δὲν καταπολεμηθῆ

καὶ ἀνατοπῆ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ μεταμορφωθῇ εἰς συρ-
φετὸν Καννιβάλων.

Τὸ φλιβερὸν τοῦτο φαινόμενον μὲν ὑποχρεόνει νὰ γρά-
ψω τὰς ὄλιγας ταύτας σελίδας πρὸς ἀνάλυσιν καὶ καταπο-
λέμησιν τοῦ κομμουνιστικοῦ παραληρήματος, τοῦ δηλητη-
ριώδους ὅπίου, ἐξ οὗ κινδυνεύει νὰ δηλητηριασθῇ ὀλόκλη-
ρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ἐλπίζω νὰ τύχω τῆς δεούσης προσοχῆς, ἀλλὰ πρωτί-
στος τῆς συνεργασίας τῶν παιδαγωγῶν καὶ διδασκάλων τῆς
Ἑλληνικῆς νεότητος, τῶν ἐμπεπιστευμένων τὴν διδασκαλίαν
αὐτῆς, τὴν ἔξυγίανσιν καὶ τὴν θεραπείαν ἀπὸ τῆς νόσου,
ἥτις ἐμόλυνε καὶ μολύνει τὸν Ἑλληνικὸν ἔγκεφαλον. Ἀκόμη
ὄλιγος καὶ ρός, καὶ ἀν ἔξακολουθήσῃ δηλητηριάζουσα τὰς
ἔθνικὰς συνειδήσεις ἡ κομμουνιστικὴ διδασκαλία, ἡ Ἑλλη-
νικὴ πατρίς, περιφρονημένη καὶ ἀδοξος, θὰ ἐναποτελῇ μὲ
τὰ σάβανα τοῦ θανάτου ἐν τῷ παλαιοντολογικῷ Μουσείῳ
τῆς ὀνθρωπίνης Ἰστορίας.

* * *

Πρό τίνος καιροῦ ἡ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πρωτευούσῃ, κατ’
ἀκαταλόγιστον ἀνοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς, ἀποκατα-
σταθεῖσα καὶ λειτουργοῦσα διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία.
τῶν σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Ρωσσίας ἀπηύθυνε συ-
χαρητηρίους εὐχαριστίας πρὸς τοὺς Ἐλληνας ἐκείνους πο-
λίτας, τοὺς εὐχηθέντας αὐτῇ τὸ ὅς εὐ παρέστης καὶ ἐκδη-
λώσαντας τὰς συμπαθείας αὐτῶν πρὸς τὸ παρ’ αὐτῆς ἐκ-
προσωπούμενον μπολσεβικὸν καιθεστώς. Τὸ γεγονός πα-
ρῆλθεν ἀπαρατήρητον, εἰ καὶ κατὰ πρῶτον ἔξεδηλώθη ἐν
τῷ παναθλίῳ τούτῳ τόπῳ τοιαύτῃ συμμετοχῇ εἰς τυπικὰ
κατὰ τὸ πλεῖστον χυβερνητικὰ καθήκοντα. Πᾶσα ἔκάστοτε
ἔενικὴ διπλωματικὴ ἀντιπροσωπεία, διεθνῆ φέροντα χαρα-
κτῆρα, ἐγκαθισταμένη ἢ ἀπομακρυνομένη, κατ’ ἐλάχιστον
ἐνδιαφέρει οἶανδήποτε κοινωνικὴν δμάδα, πρωτίστως ἀπι-
σχολημένην εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς καὶ τὰ καθήκοντα. Ἄλλο ἐν
τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς ἐλεύσεως τῆς μπολσεβικῆς ἀντι-
προσωπείας λαῖκαι τάξεις ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν ἐν αὐ-
τῷ τῷ ἀτμοπλοίῳ τοὺς πράκτορας τῆς Τρίτης Διεθνοῦς.
Προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις. Ταῦτα ἔξηκολούθησαν

καὶ ἔξακολουθοῦσιν ἔκτοτε καὶ μετὰ παρέλευσιν ἴκανοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ ἔξεδηλώθη περιτράνως, ὅσον καὶ ἐπικινδύνως, ή δρᾶσις τῆς διπλωματικῆς ταύτης ἀποστολῆς, δημοσίᾳ καὶ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς προπαρασκευαζούσης ἐν Ἑλλάδι τὴν διάλυσιν τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ καθεστῶτος.

Θλιβερὰ κατάστασις. Κοινωνικὸς συρρετός, ἐπὶ κεφαλῆς οὐκ ὀλίγοι τῶν Διανοούμενων, ὡς καὶ τῶν ἀγωτάτων λειτουργῶν τῆς δημοσίας¹ Εκπαιδεύσεως, κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον καιρὸν τῆς ἐθνικῆς πωρώσεως καὶ καταισχύνης, ἔξικετο εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἀλλοφροσύνης, ὥστε νὰ περιφρονῇ καὶ νὰ καταλύῃ τοὺς παλαιοὺς βωμοὺς τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, ἀνεξετάστως ἀνεγείρων ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν τοὺς νέους θεούς, οἷους κηρύττει ή κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁργιάζουσα καὶ λογοκοποῦσα ἀναρχικὴ ἰδεολογία. Ni Dieu, ni foi, ni morale. Τοῦτο τὸ σύμβολον τῆς νέας πίστεως, τὸ ἔξερχόμενον ἐκ τῶν ἀβύσσων καὶ τοῦ ἐρέβους τῆς συγχρόνου κοσμογονίας. Πάλι τῶν τάξεων, ίστορικὸς ὑλισμός· δυναστεία τοῦ Προλεταριάτου· κατάλυσις Θρησκείας, Οἰκογενείας, Ἡθικῆς, Ιδιοκτησίας, Πατρίδος· ἔξαγρείωσις καὶ διαστροφὴ τῆς Γλώσσης. Ταῦτα τυγχάνουσι τὰ θεσπέσια ἰδεώδη τῆς συγχρόνου ἐπαναστατικῆς γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων.

Καινοφανῆ, παράδοξα δόγματα. Ἐκ βορρᾶ τὸ φῶς. Ἐκ Μόσχας ή ἀνατολὴ τοῦ νέου αἰῶνος. Αὕτη ή μυσταγωγὸς τῆς νέας θρησκείας τῆς ἀνθρωπότητος² νέοι προφῆται οἱ μαρξικοὶ ἰδεολόγοι, δὲ Λένιν, δὲ Τρότσκυ, δὲ Κάμενεφ, δὲ Στάλιν καὶ ή παρεπομένη κυβερνητικὴ λεγεών τῆς μπολσεβικῆς Ρωσσίας. Τὸ Προλεταριάτον πάσης κοινωνικῆς μορφῆς³ οὗτος δὲ σύγχρονος λαός, Ο Στόμαχος ύπεροχτρος τοῦ Ἑγκεφάλου. Εὐγενέστερος τοῦ Ἰησοῦ δὲ Βαραβάς.

Πάντα ταῦτα, ἀπροσδόκητα μέχρις ἐσχάτων, παθολογικὰ συμπτώματα νεοσύσης πολιτικῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦσι τὴν εἰκόνα τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, οἵα παρεμορφώθη καὶ παραμορφοῦται δισημέραι κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ταύτην περίοδον τῶν ἀνθρωπίγων πραγμάτων. Ἡ φρυγανὴ τῶν ἡθικῶν καὶ πνευματικῶν αὐτῆς δυνάμεων ἐκδηλοῦται τραγικώτατα· δὲ πολιτισμὸς συγχέεται μετὰ τῆς

βαρβαρότητος, ή τιμὴ μετὰ τῆς ἀτιμίας, ή ἡθικότης μετὰ τῆς ἀνηθικότητος.

‘Ο ἀνθρώπινος χαράκτηρος ἔξεμηδενίσθη’ ή ἀρετὴ ἐγλευ-
άσθη. Πλήρης σκεπτικισμός, περιορισμὸς τῆς προσωπικό-
τητος, τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως· ἀδυναμία πρὸς καταπολέ-
μησιν δολερῶν καὶ ἐπιβούλων διδαγμάτων καὶ κηρυγμάτων,
ἐπικράτησις τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων, τοῦ ἐν-
στίκτου ἐπὶ τῆς σκέψεως. Μόνος δὲ ἴσχυρὸς εἶνε ὁ ἐκλεκτὸς
τοῦ θείου, τῆς ἱστορίας, Ἐκκεντρικότης, δαιμονοπληξία,
φρετιχισμός, ἡθικὴ σύφιλις. ‘Ἐρμηνεύεται η ἀνθρωπίνη
ἱστορία οὐχὶ ὡς ἔξελιξις δημιουργικῆς ἰδέας, ἀλλ’ ὡς ἐκδή-
λωσις τῆς πάλης τῶν τάξεων, οἰκονομικῶν δυνάμεων καὶ
παραγόντων. Ἡ ἡθικὴ τῆς σαρκός, τῆς γαστρὸς καὶ τοῦ
ὑπογαστρίου ἀνάγκη νὰ καταστῇ η ἡθικὴ τοῦ **συγχρονι-
σμένου** ἀνθρώπου..

Τίνα τὸ ἀποτελέσματα τῆς ἰδεολογίας, μᾶλλον τῆς ἀλλο-
φροσύνης, ἔξι ής κατελήφθη τὸ πλεῖστον τοῦ ἐπιτελείου, τοῦ
ἀξιοῦντος νὰ διευθύνῃ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ἐν τῇ ἐθνικῇ
αὐτοῦ καὶ ἱστορικῇ σταδιοδρομίᾳ; Καταστροφαὶ καὶ ἐρε-
πια. Ἡ μικρασιατικὴ τραγῳδία, τῆς Θράκης η ἐγκατάλει-
ψις, η ἀδιαφορία πρὸς τὰ παθήματα τῆς Βορείας Ἡπεί-
ρου καὶ τῆς Δωδεκανήσου, η μονονουχὴ παραχώρησις κυρι-
αρχικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ἄλλης
Μακεδονίας εἰς ἔντην Δύναμιν, ἐπίβουλον τῶν ἐλληνικῶν
συμφερόντων, η ἀναγνώρισις βουλγαρικῶν μειονοτήτων ἐν
Μακεδονίᾳ, τυγχάνοντι πρόδηλα συμπτώματα τῆς θλιβε-
ρᾶς νόσου, ἔξι ής ταλαιπωρεῖται ὁ ἐλληνικὸς λαός. Στρατι-
τικὴ ἀναρχία, δημοσιοῦπαλληλικὴ στάσεις, ἐργατικὴ ἀπερ-
γίαι, δικτατορίαι, χρηματιστικὴ ἀσχημίαι, καταγγελλόμεναι,
ἄλλα μὴ δικαζόμεναι, μηδὲ τιμωρούμεναι, λεηλασία τοῦ κοι-
νωνικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου πλούτου. Θεμιτὰ τὰ πάντα, ἐφ’
ὅσον ὅδηγοῦσι πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἴσχυν,
πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν κοσμικὴν δόξαν. Υπὸ τοιαύτην
ἔξελιξιν τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως προπαρασκευάζεται καὶ
ἐν Ἑλλάδι η κάθιδος καὶ η ἐπικράτησις τοῦ Μπολσεβικι-
σμοῦ, τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ πραξικοπήματος. Τὰ συμπτώμα-
τα ἔξεδηλώθησαν καὶ ἐκδηλοῦνται δσημέραι ἐπὶ τὸ χεῖρον,
οὐ μόνον μεταξὺ τῶν κατωτέρων λαϊκῶν διμάδων, τῶν κατὰ

ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δργανώσεων τοῦ ἔλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ οὐκ ὅλιγων ἐκ τῶν ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων λειτουργῶν καὶ ἐπιτελῶν τῆς ἔλληνικῆς Πολιτείας.

Οἱ κομμουνιστικὸς κίνδυνος ἀπὸ τοῦ χειρωνακτικοῦ ἐργοστασίου, ἀπὸ τῶν διαφόρων ὑπαλληλικῶν δργανώσεων, δημοσίων καὶ ἴδιωτικῶν, ἵδια τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐνεφανίσθη καὶ ἐντὸς τοῦ ἔλληνικοῦ βουλευτηρίου. Ἐξυβρίσθησαν, ἐπροπηλακίσθησαν, ἥπειλήθησαν αἰωνόβιοι θεσμοί, αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τῆς κοινωνίας, τῆς πολιτείας, τῆς πατρίδος. Κάτω τὰ εἴδωλα τὰ πιρακωλύοντα τὴν ἀνθρωπιστικὴν σταδιοδομίαν τῶν λαῶν, συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἴδεας, τὰς δισημέραι ἐπιχρατούσας ἐν τῇ συνειδήσει τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων, μετὰ τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς συμφορὰς τοῦ παγκοσμίου πολεμικοῦ ἀνεμοστροβίλου!

Αἱ ἐναγεῖς αὗται κραυγαὶ ἥκούσθησαν ἐπ' ἐσχάτων ἐπανειλημένως πολλαχοῦ τῆς ἔλληνικῆς πατρίδος. Εὔρον ἰσχυροὺς καὶ ἀνισχύρους παράγοντας, ἀλλὰ καὶ θύματα οὐκ ὅλιγα. Ἐσχον ἀποτελέσματα τραγικά. Τὸ τραγικότατον ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή, ἡ πανωλεθρία ἔλληνικοῦ πολιτισμοῦ τριάκοντα αἰώνων.

Οἱ αὐτουργοὶ φιλοδοξοῦσι νὰ συνεχίσωσι τὸ ἐπονείδιστον αὐτῶν ἔργον ὑπὸ τὰς δδηγίας καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Τοίτης Διεθνοῦς τῆς Μόσχας. Πρὸ ἥμερῶν ἀντιπρόσωπος αὐτῆς, διεθνῆς φαυλόβιος, προσεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ξηλωτῶν τῆς μπολσεβικῆς ἴδεολογίας, ἐφιλοξενήθη πλουσιοπαρόχως, ἔσχε τὸ θράσος νὰ παραστῇ δημοσίᾳ, ἀγορεύων εἰς ἐπήκοον Ἑλλήνων πολιτῶν κατὰ τῆς ἔλληνικῆς πατρίδος, κηρύττων αὐτὴν ἄχρηστον σκεῦος, σκιῶδες εἴδωλον, ἄξιον νὰ ἐναποτελῇ ἐν παλαιοντολογικῷ μουσείῳ. Ἡ κούσθη εὐφροσύνως. Ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Τοίτης Διεθνοῦς, ὑπὲρ τῆς σοβιετικῆς Δημοκρατίας τῆς Μόσχας ἐπηκολούθησαν τὸ τέλος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀλήτου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συγκεντρώσεως καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ταῖς δδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις. Κάτω ἡ πατρίς, ἡ θρησκεία, ἡ ἔλληνικὴ ἐθνικότης! Ζήτω ἡ αὐτονόμησις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ἐν δινόματι τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἴδεωδῶν! Ἡ ἐν ταῖς δδοῖς οἰκτῷδι αὕτη διαδήλωσις μόλις κατωρθιώθη νὰ διαλυθῇ τῇ ἐπειρβάσει τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐπιλοίπου λαοῦ,

τοῦ μὴ κομμουνιστικοῦ, ἀδρανοῦντος καὶ ἀδιαφοροῦντος.
· Ανέλαβεν ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον
αὐτῆς κατὰ τῶν κυρίων αὐτουργῶν, παρέπεμψεν αὐτοὺς
εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Πανηγυρι-
κὴ ἀθώωσις τῶν κατηγορουμένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ δικα-
στηρίου...

Τὸ πάντων θλιβερώτατον καὶ ἀνοσιώτατον, ἡ ὑπὸ τοῦ
Κομμουνισμοῦ κατάληψις τῆς Ἱερωτάτης Ἐθνικῆς ἀκροπό-
λεως, τῆς τῶν δύο Πανεπιστημίων. Χιλιάδες νεανίσκων
καὶ νεανίδων προσηλυτίζονται καὶ ἔκαστην εἰς τὴν κομ-
μουνιστικὴν ἀλλοφροσύνην. · Εφημερίδες ἀναρχικαὶ καὶ
ἀνατρεπτικαὶ ἔκδίδονται ὑπὸ ἔκπαιδευτικῶν μειονάκιων,
φιλοδοξούμντων πρὸ τῆς ὥρας νὰ καταστῶσι διδάσκαλοι
καὶ παιδαγωγοί. Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀκα-
δημαϊκοὶ προσφέρουσι τὴν ἐπονείδιστον αὐτῶν συμβολήν.
Οὖδὲν πράττουσιν αἱ ἀκαδημαϊκαὶ ἀρχαὶ σοβαρὸν πρὸς φω-
τισμὸν ἀπείρων νεανίσκων· ἔτι μᾶλλον ἀδιαφορεῖ τὸ ἐπὶ τῶν
Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

Καὶ πόθεν τὸ δαπανώμενον χρῆμα πρὸς ἔκδοσιν ἀκα-
θάρτων καὶ ἀνατρεπτικῶν τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως δργά-
νων; Γινώσκουσιν αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, ἀλλὰ δὲν τολ-
μῶσι νὰ πράξωσι τὸ ἐπιβεβλημένον αὐταῖς καθῆκον. · Αό-
ρατος χείρ, πανίσχυρος Δύναμις παρεμποδίζει πᾶσαν ἐνέρ-
γειαν. Εἶνε αὕτη γνωστὴ τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ παροικοῦ-
σιν....

Πρὸ τοιετίας, ἐπὶ τῇ εὑκαιρίᾳ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρώ-
του Ἐθνικοῦ Συνεδρίου κατὰ τῶν ἔχθρων καὶ διαφθορέοιν
τῆς Θρησκείας, τῆς Γλώσσης, τῆς Οἰκογενείας, τῆς Ἡθι-
κῆς, τῆς Ἐθνικῆς Συνειδήσεως καὶ Πατρίδος, παρεκάλεσα
τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δι^ο αὐτῆς τὴν
Σύγκλητον, δπως ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀνωτάτου
Διδακτηρίου εἰς τὸ Συνέδριον καὶ δπως παραχωρηθῇ ἡ με-
γάλη αἵθουσα τῶν τελετῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν
ἐγκαινίων αὐτοῦ.

· Η Σύγκλητος—κατὰ πλειοψηφίαν ὑποθέτω τῷ καιρῷ
ἔκείνῳ—ῆρνήθη, ἀποδοκιμάζουσα τὸν κατὰ τοῦ γλωσσι-
κοῦ χυδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀγῶνα τοῦ Συνε-
δρίου. Μεταξὺ τῶν συγκλητικῶν παρίστατο ἀναμφιβόλως

καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.... Φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τοῦ Πανεπιστημίου ἐκ τῶν τῆς κομμουνιζούσης «Φοιτητικῆς Συντροφιᾶς» ἀπεπειράθησαν ἐπάνειλημένως μετὰ περισσῆς θρασύτητος καὶ ἀκοσμίας νὰ ταράξωσι τὰς συνεδρίας τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου ἐντὸς καὶ ἔκτὸς τοῦ Ἱεροῦ τῆς Σιναίας Ἀκαδημείας, εὐγενῶς παραχωρηθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Μανέτα. Ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῆς παρισταμένης ἀστυνομικῆς δυνάμεως· κατηγέλθησαν εἰς τὴν Προταγείαν, ἀλλ᾽ οὐδὲν ἐνηργήθη κατὰ τῶν Ἱεροσύλων. Ἀνεκοινώθη τῇ ἀκαδημαϊκῇ ἀρχῇ παρ² ἐμοῦ τὸ φαῦλον ἐπεισόδιον. Ὁ πρύτανις ἔσεισε περίλυπτος τὴν κεφαλήν, διμολογήσας τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐπιβεβλημένον καθῆκον. Ἡθελε συναντήσῃ ἐκ τῶν ἀνωθεν προσκόμματα καὶ δυσχερείας¹).

Τό γε νῦν ἔχον, δὲ Κομμουνισμὸς κατάγει ἐν Ἑλλάδι θριάμβους. Ἡ Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης μετεβλήθησαν εἰς στρατηγικὰ δρυμητήρια τῆς Τοίτης Διεθνοῦς. Ἡ πολυθρύλητος πάλη τῶν τάξεων κατίσχυσεν ἐπὶ πολλῶν ἀσθενῶν ἐγκεφάλων, καὶ δὴ τῶν τῆς λεγομένης ἀστικῆς τάξεως διανοούμενων, ἐξ ἀγνοίας βεβαίως καὶ ἀμαθείας. Ἐπιβάλλεται κατ³ ἀνάγκην δὲ διαφωτισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ⁴δσον ἡ κομμουνιστικὴ γραμματολογία ἐν Ἑλλάδι ἀναπτύσσεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, ποικιλοτρόπως διαδιδομένη δι⁵ ἀκαθάρτων δημοσίευμάτων, ἔξερχομένων ἐκ τῶν τυπογραφικῶν πιεστηρίων τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Καθ⁶ ἐβδομάδα καὶ ἐν δημοσίευμα σχετικὸν πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν, δι⁷ ἡς θέλει μεταμορφωθῆν ἐπίγειος ἀνθρωπότης.

Κατὰ τὴν νέαν θεωρίαν, τὰ παλαιὰ θρησκεύματα τῶν λεγομένων ἀστικῶν τάξεων, καὶ πρώτιστα πάντων τὸ θρήσκευμα τοῦ προφήτου τῆς Ἰουδαίας, τοῦ Ταλμούθ καὶ τοῦ Ἰσλάμ, τυγχάνοντιν ὑποδεέστερα καὶ ἀσυμφωνότερα πρὸς τὴν μαοξικὴν ἀντίληψιν τῆς ἴστορίας.

1) Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔθνικῷ Συνεδρίῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους Σύγκλιτος καὶ διοίκησις Ἀκαδημείας Ἀθηνῶν ἡρνήθησαν καὶ πάλιν νὰ παραχωρήσωσι τὴν αἱθουσαν τῶν ἔθνικῶν τούτων ἰδρυμάτων. Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸς δὲν ἡδυνήθη νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην.

Ἐξεδόθη ἐπανειλημμένως ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασίς τοῦ κομμουνιστικοῦ Διαγγέλματος Μὰρξ καὶ Ἐγγελς, ἡ νέα Βίβλος τῆς Ἰστορίας. Ἐκδίδεται τὸ *Κεφάλαιον*, πολύτομος συγγραφή, μεταφραζόμενη ὑπὸ διμάδος νέων ἐπιστημόνων τοῦ ἀπεράντου τούτου ἔργου ἐδημοσιεύθησαν ἥδη ἐν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ διεφθαρμένη καὶ δύο ἢ τρεῖς περιλήψεις, κυκλοφορήσασαι οὐκ ὅλην κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἥτις κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς εὑρωπαϊκῆς ἀστυνομίας τυγχάνει δραστηριωτάτη ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Ἐξεδόθη πρό τινων ἡμερῶν καὶ τὸ τέταρτον τεῦχος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας. Ὅπάρχει μαρξικὸν Ἀρχεῖον. Ἀπασαι δὲ αἱ σχετικαὶ συγγραφαὶ τῶν κορυφαίων ἀντιπροσώπων τῆς νέας θρησκείας τῶν Μὰρξ καὶ Ἐγκελς, τοῦ Τρότσκυ, τοῦ Λένιν, τοῦ Στάλιν καὶ τῶν προηγουμένων προφητῶν, οἵος ὁ ἀναρχικὸς Κροπότκιν, κυκλοφοροῦσιν ἀνὰ πάντα τὰ Ἑλληνικὰ περίπτερα καὶ βιβλιοπωλεῖα.

Δὲν ἔλλείπει τὸ χοῦμα. Φροντίζει περὶ τούτου ὁ σοβιετικὸς προϋπολογισμὸς τῆς νέας Μέκκας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ.

* * *

Αἰσθάνομαι, δτὶ ἔχω καθῆκον, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον, νὰ ἔρωτήσω τοὺς παρ’ ἡμῖν κοινωνικοὺς ἐκείνους παράγοντας, τοὺς καλουμένους *ἀστικούς*, κατὰ τὴν κρατοῦσαν φρασεολογίαν, τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, τὸν κτηματικόν, τὸν ἐμπορικόν, τὸν βιομηχανικόν, τὸν τραπεζιτικόν, τὸν ἐπαγγελματικόν, τὸν σώφρονα ἐργατικόν, τὸν χειρωνακτικόν, τί πράττει, πῶς ἔργαζεται πρὸς καταπολέμησιν τῆς κομμουνιστικῆς ἀναρχίας; Ὡς πρὸς τὴν ἐπίσημον Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, «Guarda e passa!» Ἐκτὸς ἔξαιρέσεων εὐαρίθμων, τὸ πλεῖστον τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν σύνδε τὴν ἔλαχίστην μέριμναν καταβάλλει πρὸς φωτισμὸν τῶν λαϊκῶν διμάδων καὶ διὰ τῶν ἔργων, ἵσως μάλιστα καὶ συμπράττει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διὰ τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἀδιαφορίας. Παρεσύρθησαν πάντες ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀνεμοστροβίλου.

Ἐπικαλοῦμαι πολλοστὴν φυρὰν τὴν ἀνάνηψιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἀπειλούντων αὐτὸν κινδύνων. Οὐκ ὅλίγα πρόσφατα κομμουνιστικὰ πραξικοπήματα πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, ἢ ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς βουλγαρικῆς πρωτευούσης παγωλεθρία, ἢ ἐν Βιέννη καταστροφὴ τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, ἢ τελευταία ἔγκληματικὴ ἐνέργεια ἐν τῇ βιομηχανικῇ Ἐκθέσει τῶν Μεδιολάνων, ἀνάλογα ὥποπτα κρούσματα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀνάγκη νὰ καταστήσωσι προσεκτικωτέρας τὰς ἐν Ἑλλάδι ιδυνούσας κοινωνικὰς τάξεις.

Ἡ κομμουνιστικὴ δρᾶσις ἔκδηλοῦται δσημέραι ζωηρότερα καὶ θρασυτέρα, ἵδια διὰ τῆς τυπογραφικῆς μηχανῆς. Φωτίζει, κατηχεῖ, παραπλανᾷ, εὔρισκει προθύμους καὶ ἀφωσιωμένους προσηλύτους, σαγηνεύει αὐτοὺς διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων μεθόδων.

Ἀναλαμβάνω τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα διὰ τῶν ἀσθενῶν δινάμεών μου. Εὐελπιστῶ, ὅτι ὁ σωφρονῶν, ὁ διανοούμενος ἑλληνικὸς κόσμος θ' ἀνανήψῃ, θὰ πιστεύσῃ, θ' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῶν ὑψίστων ἱερῶν, ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Κατὰ μῆνα Μαΐου 1928.